

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 99 Четвъртък, 17 август 1972 г.

(3219)

Год. XXIX

Цена 2 стотинки

Окръгът

презпълни плана за износа на домати

Във вторник окръгът изпълни плана си за износ на домати, като зад граница вече са отпратени първите 200 т над плана. Голяма заслуга за това имат АПК „Росица“, който изнесе 285 т. повече от плануванията, Горна Липница — 97 т., Карансен — 88 т. и др.

Износът продължава. Пред всички аграрно-промишлени комплекси и стопанства стои задачата всички годни домати да се заготвят и предават за износ. Възможностите в това отношение все още са големи, но независимо от изоставащото на АПК „Ивайло“ с 400 т. на АПК „Дунав“ с повече от 300 т., мерките, които се вземат там не отговарят на важността на задачата.

Въпреки многократната критика ТКЗС — Поликраище не направи необходимото за нормализиране на износа. Домати в стопанството имаше и има, но поради слаба организация се допуска да се зачервяват, макар изоставащото да е близо 300 т. Поради същите причини не изпълнява плана си и ТКЗС — Драгомирово. Недостатъчните грижи станаха причина за твърде ранното прекратяване на износа и в Козловод.

Между стопанствата и кооперативните предприятия са утвърдени графици за предаване на домати за преработка, под писана от председателите на ТКЗС и директорите на фабриките. Но това не преци на стопанствата в Страхилово, Масларево, ДЗС — Свинов, Аленково, Върбовка да не предават договорените количества. А става дума за продукция, която я има, но поради субективни причини не запазва от похабяване. Това говори, че по места не се създава нужната тревога за съдбата на реколтата, не се воюва за увеличаване на износа и се допуска масово удряване на домати.

Време за подканяния няма. В АПК и ТКЗС трябва да се направи всичко необходимо, за да не се допуска спадане на темпа на износа и забавяне на предаването на домати за преработка.

Комитет

за младежта и спорта

Непрестанните грижи на Партията за състрастно развитие на младежта като бъдеще на нацията намериха израз в няколко програмни документа, които станаха ориентир в дейността на организациите в институти, имащи отношение към младото поколение. За изпълнение на оне по-отговорните задачи, които Програмата и решенията на Десия партиен конгрес поставяха пред младежта в Комсомола, към Министерския съвет се създаде нов специализиран орган на държавната власт — Комитет за младежта и спорта.

За учредяване на Окръжен комитет за младежта и спорта вчера се състоя съвещание във Велико Търново. Димитар Тужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, разясни структурата и функциите на новия орган, който единствен ще провежда държавната политика сред младежта и в областта на физическата и спорта. Диференцират се вече задачите на ДКС, БФС, БТС и БАТК. Новият комитет ще следи за координация техните усилия.

За състоянието на материално-техническата база за спорт и туризъм в окръга говори председателят на Окръжния комитет за младежта и спорта Илчо Илиев.

(Соб. инф.)

ПРАСКОВИТЕ — ТРЕВОГА ОТ ИЗОБИЛИЕТО

Решаващи дни • Ще смогнат ли в Долна Оряховица

• Ролята на помощните бригади

Навлязохме в най-решителната фаза за реализиране на насрещните планове в селското стопанство. Повече от половината от материалните разходи са направени, изразходван е и около 40 на сто от фонда за работна заплата, а на полето се намира три-четвърти от продукцията. Всеки августовски ден е решаващ за нейната съдба. Праскови, домати стъколкожд чакат час по-скоро да се приберат, засияват се износът на грозде, след десетина дни идва ред и на паревницата. Остава от критическият въпрос, ще реализираме ли всичко, което сме произвели или със слаба организация, отпускарско настроение и без достатъчно нерв в работата ще позволим да се похаби отгледаното с много труд.

Прасковите тази година да доха незапомнена реколта. Всички условия за презпълнение на плана за износ и за преработка са налице, обаче естеството на плода не търпи отлагане на беритбата. Прибрането трябва да стане в най-кратки срокове, в противен случай за губите ще бъдат големи. Трите градини — в Добри дял, Долна Оряховица и Стрелец, най-добре илюстрират сегашното положение на нещата.

В Добри дял беритбата е към своя край. Планът обаче няма да бъде изпълнен, независимо от старанието на двете бригади, особено тази на Хордан Стамов. Трудът на хората щеше да даде още по-до-

бър резултат, ако преди няколко дни към бригадите бяха придадени допълнително хора, ако вместо устни уговорки имаше беритбени планове. Може би за износ щяха да заминат още няколко десетки тона, но... Лошото е, че същата история и с помощта, и с беритбени планове може да каже своята дума и другата.

В Долна Оряховица „най-горещата“ точка е прасковената градина. Плодовете узряват масово, досега са набрани 300 т., по клоните има още 600. Великолепни праскови, голямата част от които може да отива за износ. Но трябва хора за бране, за нареждане. Помощ „да, но все още недостатъчно. А всяко забавяне е фатално. В първите дни на идната седмица много от тези тонове, които сега могат да заминат за износ, едва ли ще стават и за преработка.

Стопанското и партийното ръководство сега създава организация, организира бригади. Може би за това е трябвало да се помисли и по-отрано, но и сега нищо не е загубено. Трябва само тревогата да стигне до всеки кооператор, до всеки жител на селото...

В Стрелец градината е няколко пъти по-голяма от тази в Долна Оряховица. Зреенето обаче започва едновременно и напрежението е още далеч от връхната си точка. Това дава възможност на ръководството на драгановското стопанство за

по-добра подготовка — осигуряване на достатъчно бригади, амбалаж, извозване. Беритбени планове обаче все още не заемат подобаващо място в ежедневието на работата, а това означава транспортни неуредици и излишни спорове с „Булгарплод“. Ако за тези неща не се мисли днес, утре ще бъде късно. 2500-те тона праскови, които се очакват от градината не са шега и искат сериозна подготовка.

От голямо значение в тези напрежени дни и в Долна Оряховица и в Стрелец ще бъде помощта на промишлените предприятия и учредения. Захарният комбинат трябва да даде 2000 ко ватина. Стройрайонтът — 800, същото важи и за много от останалите предприятия в Горна Оряховица, които трябва да се пригледат на помощ. На преден план излизат въпросите за инфоматизацията, за умелостта да се мобилизира и организира. Съвременното стопанство и ролята на консервните предприятия, в случая това важи най-много за „Панайот Цинкев“. Те трябва да работят с пълен капацитет, да поемат максимално количество плодове за преработка.

Задачата, която сега стои пред всички не е никак лека, още повече, че трябва да се реши за брое дни. С общи усилия то ва може и трябва да стане.

Николай ТОМОВ

Химкомбинатът — обект № 1

На Щапелния завод — напрегнат, предпусков труд

Предсрочно предадени подобекти • Примерът на първенците

„Строители и монтажници, на деенощен труд за спазване на пусковия срок!“ — под този лозунг в тези горещи дни се трудят стотици работници и специалисти, довършващи Щапелния завод. Отправеното в края на миналия месец обръщение на комунистите към всички изпълнители на Химкомбината дава първите плодове.

Редица подобекти имат за вършен вид. Някои от тях, макар и с цената на напрегнат деенощен труд са готови, а нашите и чуждите специалисти започват пробните изпитания на сложните машини и съоръжения, вземат мерки за бързото отстраняване на възникналите неувядки. Пробни се извършват всекидневно и всекидневно. Неопетено е приносът на редовните строители и монтажници, които предсрочно изпълняват възложените им задачи, понякога и със седмици по-рано. Чрез „мълниите“ техният пример става незабавно достояние на всички. Трудно е да се степенува делата им. Защо то ако посочим, че бригадите на Мило Пенев, Борис Павлов, Филип Дончев и други преди срока поставиха мозаичните плочи в содовата станция и предадоха тръбопровода на Щапелния завод, то да не предвидим края на месеца ще бъде завършена вътрешната ед такава за така наречената съветска част. Значението на този принос може да се оцени, само ако се знае, че без нея не могат да се извършват пробите в пусковата — японска част.

Във върховете часове, когато

„тясно“ място се оказаха заварките, ръководителите на бригадите като Атанас Атанасов, Симеон Моноф, Венелин Кръстев и Цако Димитров грабнаха електрогенераторите. За преживяните безкрайно напрегнати часове може да сподели само техническият ръководител Георги Димитров. Примерът им заразява и други, а призивът и обръщението на комунистите за срочно въвеждане в експлоатация на новите мощности придобиват материално покритие.

Съзнателното отношение на бригадите-първенци, на комсомолците-строители и монтажниците са добра основа за осъществяването на ясна крайна цел — пускането в действие на Щапелния завод — полинозното влакно до 30 септември и вискозно-щапелното до 30 декември т. г.

Михайл МАНОЛОВ

Тържествено събрание-концерт

по случай 60-годишнината на младежкото революционно движение

Снощи в Летния театър във Велико Търново по случай 60-годишнината на младежкото революционно движение се състоя тържествено събрание-концерт.

Гост на събранията бяха представители на обществени организации, активни борци против фашизма и капитализма, бивши участници в младежкото движение.

Слов за героичния път, който извървя българската младеж през своя 60-годишен юбилей, произнесе Гляна Стойкова, секретар на Окръжния комитет на Комсомола.

Николай Василев, секретар на Окръжния комитет на Партията, приветствува комсомолците.

Изпратени бяха поздравителни телеграми до Централния комитет на БКП и Централния комитет на Комсомола.

Тържеството продължи с концертна програма, в която участваха артисти от драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“, квартет „Гвардейска песня“, певци, инструменталисти и танцьори от ансамбъла при читалище „Искра“ — Велико Търново.

Емилия ГУГОВА

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ

РОЖБА НА БРАТСКАТА ДРУЖБА И СЪТРУДНИЧЕСТВО

В 1964 година бе подписано тристранно споразумение за изграждане на електропровод, който преминава през територията на съседна Румъния да свърже енергийните системи на България и Съветския съюз.

През 1966 година бе изготвен и утвърден техническият проект на обекта. Сега ние сме в навечерието на въвеждането в редовна експлоатация на електропровода „СССР-НРБ-400 киловатчас“. Еднопътната с него започна своята работа и трансформаторната подстанция „Добруджа“ в с. Суворово — Варненски окръг, най-голямата в страната.

Електропроводът-магистрала на дружбата, първата пряка връзка между енергийните системи на България и Съветския съюз е завършен три месеца предсрочно. Дължината на неговото трасе е 450 километра, от които 213 км на територията на съветската страна, около 153 км в Румъния и 83 км на българска земя. По него ще се пренасят по 3 милиарда киловатчас електрическа енергия годишно. По своите машини строещият е уникално съоръжение. Най-тежкото звено от изграждането на високата линия бе преминаването на големия воден разстояние от 900 метра междината брета на реката при изключително интензивно движение на лавателите също не по нея. Въпреки трудностите, водното препятствие бе преодоляно успешно. 30 съветски и 12 румънски работници и специалисти поставиха преходните стълбове, високи по 118 метра и тежащи по 170 тона от двете страни на реката за рекордно кратко време.

Този участък от строежа се ръководеше от оперативна група с представители на трите страни. Пряк ръководител на цялата организация на прехода да бе съветският инженер Леон Гутман.

Цялата доставка на материалите и механизациите бе извършена от съветски предприятия.

Участъкът на българска територия бе изпълнен от монтажно управление „Трафостанции и далекопроводи“. Доставка на трансформатори, реактори, преключватели и друго оборудване за подстанция „Добруджа“ бе направена от заводите „Карл Либкнехт“ в Германската демократична република.

Координацията на организаторската работа по цялото трасе на електропровода бе поверена на нашия инженер Денко Попов.

„Срешнаха“ се енергийните системи на двете братски народи. От тази среща дружбата между тях стана още по-здрава и по-крепка.

УСКОРЕНИ ТЕМПОВЕ

МОСКВА, 16 август (Кор. на БТА) — През изминалите седем месеца на годината в Съветския съюз е произведена и реализирана надпланова промишлена продукция за 3,4 милиарда рубли, съобщиха днес Централното статистическо управление на СССР.

В съобщението се изтъква, че в сравнение със същия период на миналата година обемът на промишленото производство през януари — юли 1972 година е нараснал с 6,5 процента, а производствеността на труда — с 5,1 процента.

Интересно е да се отбележи, че в машиностроенето с най-високи темпове се е развило производството на предприятия от системата на министерствата на автомобилната промишленост, средствата за

автоматизация и системите за управление. По-конкретно: производството на автомобили е нараснало с 21 на сто, като специално на леките коли — с 42 процента и с 25 процента се е увеличило производството на металорежещи машини с цифрово програмно управление.

В сравнение с миналата година е осигурена много повече продукция и за нуждите на селското стопанство. Така на пример производството на селскостопански машини се е увеличило с 12 на сто, а на резервните части за тях — с 9 процента. През изминалите седем месеца колхозите и совхозите в страната, както и многобройните кооперативи в чужбина, са получили 275 000 трактора и 56 400 зърнокомбайна.

НОВО СВИДЕТЕЛСТВО ЗА АМЕРИКАНСКИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ В ДРВ

ЛОНДОН, 16 август (БТА) — Шон Макбрайд, който бе на обиколка на Демократична република Виетнам заедно с бившият министър на правосъдието на САЩ Рамзи Кларк, заяви вчера на пресконференция в Лондон, че видял поне 50 кратера от бомби около дигите на виетнамската територия. Макбрайд бе на обиколка из ДРВ като представител на Международната комисия за разследване на военните престъпления на САЩ във Виетнам, чието седище е в Стокхолм.

Шон Макбрайд подчерта, че последните от бомбардировките на дигите, болниците и други мирни обекти оставили у него впечатлението за предишни милени действия.

Макбрайд, който оглавява международната организация „Амнистия“, съобщиха също, че станал свидетел на бомбардировките на една ханойска болница с 1200 легла. Една бомба паднала върху централната сграда, а ракети, изстреляни от американски самолет, убили десетки деца в детските отделения на клиниката.

ПРОТИВОРЕЧИЯТА МЕЖДУ САЩ И КАНАДА СЕ ИЗОСТРЯТ

ОТАВА, 16 август (ТАСС)

— Продължаващото настъпление на американски фирми на канадския пазар предизвиква тревога сред канадските делови среди. „Канада“ се страхува — предава агенция АП — че могат да станат невинни жертви на търговската война, водена от САЩ.

Американско-канадските спорове за условията на взаимната търговия усложняват атмосферата около търговските преговори между двете страни, които ще започнат тази година на САЩ, които преживяват сериозни трудности с платежния баланс, се опитват да ги намалят за сметка на северния си съсед. Статистическите данни на канадското правителство показват, че неравноправните условия на търговията помагат на САЩ да получават от Канада допълнителен приток долари.

При това САЩ не предприемат нито необходимост — те действуват традиционно. Така според думите на председателя на Канадския съюз на индустриалните Дж. Стивънс за 104 години съществуване на канадската конфедерация Канада е имала само 11 пъти активно сандо на търговския баланс със САЩ.

Американско-канадските търговски противоречия придобиват особена острота, тъй като спорът се води при далеч неравни условия. Според последните статистически данни американският капитал контролира 62 процента от добива на канадския петрол, 52 процента от рудодобива и металургичната промишленост, 97 процента от автомобилната промишленост, 78 процента от производството на химикали и 77 процента от производството на електроапаратура.

Но по-нататъшното засилване на американския контрол над канадската икономика се натъква на съпротива. Като характеризираща тези настроения, агенция АП пише: „Канада“ са твърдо решени да не позволят да бъдат превърнати в северен граничен район на САЩ“.

В щата Калифорния съгласно местните закони компанията трябва да събере почти 10 милион долара подписи за три седмици. При това за „действителни“ се смятат подписите само на онези избиратели, които не са участвали в първичните избори по списъка на някоя от партиите. Въпреки тези пречки и в Калифорния кампанията на комунистите за събиране на подписи преминава успешно.

НЮ ЙОРК, 16 август (БТА)

— На властите на щата Род Айленд е връчена петиция с искане да бъдат включени в избирателните бюлетени кандидати на Комунистическата партия на САЩ Гус Хол за поста президент и Джарвис Тайнър за вицепрезидент. Под петицията на комунистите са събрани почти два пъти повече подписи, отколкото се иска за регистрация на кандидатите.

В този щат действа закон, според който всеки, подписал петиция на комунистическата партия, автоматично се смята за член на тази партия и местните реакционни кръгове се опитват да го използват, за да сплашат избирателите. А

Славен Юбилей

Днес се навършват 60 години от организирането на младежко марксистко-революционно движение в България

Учредителна конференция на Съюза на българската социалдемократическа младеж — Русе, август 1912 г.

Като пътник изминал тежък път, ние неволно се обръщаме назад и ни обзема чувство на гордост, че сме наследници на ония смелчаци, събрали се в с. Дебелец през 1912 година на районен младежки събор, за да изберат предста- вители за Учредителния конгрес на Българския ра- ботнически социалдемокра- тически съюз.

В гр. Русе 14 делегати на 17 и 18 август 1912 година слагат началото, решават да се създаде новият съюз. Младежкото революционно движение започна своя организиран живот с 300 членове, но под неперестан- ните грижи на Партията на българските комунисти то укрепна, превърна се в неузнаваема сила.

Младежта от Великотър- новски окръг се нарежда на едно от челните места по организирането и идей- ното изграждане на новия съюз. Под влиянието на Великата октомврийска ре- волуция и болшевиизация- та на Партията окръжната младежка организация в края на 1922 година има над 40 дружества с около 1200 организирани членове.

Гордост за комсомолска- та организация в окръга е фактът, че на I конгрес на БКМС през 1919 г. от всички 23 редовни делега- ти, 3 са от нашия окръг — представители на дружес- тва в Голямо Яларе, (Ру- салия), Дебелец, Килифаре- во.

Младото поколение е би- ло винаги в редиците на класовата борба, ръково- дена от Партията. Младе- жите са стачкуващи — гор- нооржавски железничари, работници от Захарна фа- брика, участници в глад- ния поход на килифарци; гни винушители на мани- фестация на учениците от Свищов. Младите комуни- сти са в челните редици на въоръжените отряди, вид- яли се на открит бой с фашизма през трагичната 1923 г. В тази борба изго- ряха смелите Денчо Па- лазов, Николай Ганев, Пет- ко Ахчиев, Стефан Парас- ков и много други. В име- то на борбата, с огнено сло- во срещу фашисткия гнет загина прекрасният младеж- ки ръководител, секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Димитър Иванов.

А кой не би се преклонил пред подвига на Параскева, Вла- димир и Николай Еневи, на Иван Чушков — секре- тар на Централния коми- тет на РМС, Ганка Раши- ва, Илия Златев, Тодор Моллов, Стефан Петков и десетки други, отдали без остатък своите сили и живот за делото на Пар- тията.

Щафетата, пренесена от поколенията през бурите на класовите битки, вече трето десетилетие е в ръ- цете на строителите на съ-

циалистическа България. Днес 43 хлядната комсо- молска армия в окръга се включва активно в цялост- ния стопански, обществе- но-политически живот. Ко- мсомолски труд кипи нав- сякъде — от Свищов до Балкана, от Тасладжа до Балван — на строителните обекти, в промишлените предприятия, на коопера- тивните поля. Младите ра- ботници, специалисти, ме- ханизатори, приеха с все- отдайност всеки ред от про- грамата на БКП и владят своите сили, умения, жар и енергия за претворяване то й в живота.

В юбилейната година младостта на окръга е на своя трудов пост за преиз- пълнение на насрещните планове, за повишаване об- ществената производител- ност на труда, за достига- ние световно ниво на про- извежданата продукция.

Диря в историята

■ Първото в страната селско младежко социалде- мократическо дружество се основава в Килифарево през 1912 година.

■ През 1917 година съз- дават свое дружество и младежите от Елена.

■ Великата октомврийска социалистическа революция дава нов тласък на младеж- кото движение. През 1918 година се образуват комсо- молски дружества в Злати- рица и Вережни.

■ На трети тог — че- тем в дописка от 4. VIII. 1919 г. — във Велико Тър- ново се основава коммуни- стическо младежко друже- ство с 30 члена.

■ 1919 е година на уч- редяване и на комсомолски- те дружества в Горна Оряхо- вица, Лясковец, Дебелец и Добри джол.

■ До края на 1923 го- дината в окръга има вече над 40 комсомолски дружества и организации.

■ Младежкото коммуни- стическо дружество „Георги Ки- рков“ в Арбанаси даде муз- икално-литературна вечерин- ка ... Отделихме 138 лева за гладуващите в съветска Русия. (Из дописката до в. „Младеж“ бр. 25 от 9 ап- рил 1922 г.)

■ През май 1927 г. в с. Кованлък (Пчелище) се уч- редява първото в окръга дружество на РМС.

■ Ремесови дружества до- края на същата година се основават и в селата Долна Липница, Джулюница и Ка- линово. След тази година дружества на РМС има в почти всички села на окръ- га.

Комсомолските друже- ства, организации, младеж- ките производствени еди- ници приеха речта на др. Тодор Живков пред перни- шките първенци и орденю- носци като поле за младеж- ка дързост и изява. Поч- нът на знатния струтар от Варна, героя на социа- листическия труд Петър Брайков, призивът на Кре- миковската комсомолска организация имат много- млади последователи в ок- ръга. Вече над 130 младеж- ки производствени еди- ници изпълняват седмична- та си програма за 5 дни, 26 000 комсомолци са при- ели призива на Кремиков- ската комсомолска органи- зация да достигнат постиже- нията на челниците. Гор- дост за окръжната комсо- молска организация са бригадите във фабрика „Родина“ — Павликени с ръководители Недялко Ге- оргиев, Недко Костов, Си- меон Кирилов, от завода за метални конструкции в Стражица с ръководител Йордан Недялков, бригада „Свилен Русев“ от Г. Оря- ховица и много други, кои- то редовно приизпълняват насрещните планове, произ- веждат само качествена продукция.

Сред петте младежки бригади за промишлено про- изводство в селското сто- панство добри успехи пос- тигнаха механизаторите от ДЗС „Сувата“ и ТКЗС — Батак, младежките меха- низаторски звена в Мора- ва, Ресен, Сломор.

Комбайнерът Енчо Енчев от Страхилово ожъна и овърша 1488 кг жито и зае първо място в страната. На трето място в страната се класира и Митко Недев от ТКЗС — Павликени, изво- зил 3783 тонни метрета зър- но.

„Учение и труд, труд и учение“ — това е партийна- та полова, обединяваща ми- сълта и енергията на ком- сомолската организация. Движението за ТНТМ об- хваща хиляди пионери и комсомолци. Само в V пре- глед са поети за разарот- ка 360 теми на общ ико- номически ефект над 3 000 000 лева.

В Димитровското брига- дско лято работят 158 бри- гади и землечаски групи с над 11 000 бригадери. Бри- гадирски знамена се раз- виват над гиганта на хими- ческата промишленост хим- комбината „Свилоза“ — Свищов, над кооперативни- те поля, строителни обек- ти, консервни предприя- тия.

В своето шестдесетилет- но съществуване под ба- щинските грижи на Пар- тията окръжната комсо- молска организация с без- пределната си вяност към делото на БКП доказва- че е достоен продължител на идеите и делото на пър- вите.

Гинка СТОЙКОВА
секретар на Окръжния коми- тет на БКМС

ВОИНИКЪТ НА ПАРТИЯТА

Роден на 17 август 1912 година, израснал в бедно сел- ско семейство, още като уче- ник той попадна под влия- нието на прогресивните идеи, тъй като Комсомолът през този период работеше мно- го добре сред учениците. На- пълно идейно се оформи в ремсовата организация, чий- то член стана през 1929 го- дината. Не малко влияние му оказваха работниците, а съ- шо и неговият майстор Ден- чо Андреев — стар активен комунист, при когото започ- на да учи занаят по коларо- железарство. Калил се в тру- да и борбата, той с увлече- ние изучаваше основните при- нципи на положението на мар- ксизма-ленинизма. Използваше свободното си време в четене. Ученолюбното и любо- знателността бързо издигна- ха Пенчо между другарите му ремсисти.

Неговият характер и кул- тура, неговото поведение, не- принудено държание с хора- та, му спечелиха тяхната лю- бов и уважение.

За него комунистическите добродетели: другарство и взаимомощ, честност и спра- ведливост, хуманни отноше- ния към хората и омраза към врага, бяха едни от най-харак- терните му нравствени черти. За Пенчо лъжата и кражбата, измамата и лицемерието бяха най-отвратителните качества, насаждани от буржоазия мо- рал. Със своя личен пример и поведение в обществото той стана обаятелна личност. С този си пример той учеше младежта на вяност към марксизма-ленинизма и проле- тарския интернационализъм. Особено силно бе подчертана любовта му към първата со- циалистическа страна — СССР и болшевишката пар- тия.

Израснал и укрепнал като комунист, за Пенчо полето на действие в Килифарево се

оказа тясно. Липсваше му простор да лети в борбата.

„Ще отида — казваме ми- го — там, където има про- мишленост и работническа класа и заедно с работниците ще продължа борбата“.

През 1932 година той зами- на за Габрово. Там, където класовите различия бяха най- ярко изразени.

Младият комунист веднага се включи в активна работа — работа и борба. И тук с присъщия си революционен темперамент той хвърли всич- ките си сили и знания за укреп- ване и разширяване дейнос- та на Партията и РМС. Бър- зо бе оценен от Окръжния ко- митет на Партията и бе из- дигнат за секретар на Окръ- жния комитет на РМС и член на Окръжния комитет на Партията. Но когато през 1933 година започнаха масо- ви арести, Пенчо бе аресту- ван и след съдственото подв- ден под съдебна отговорност. Фашистият съд го осъди на седем години затвор.

Арестите, побоищата, съ- дът и затворот не сломиха

неговия дух. Това пролича още от първия ден от осво- бождаването му през 1937 година. Завершвайки се в Ки- лифарево, той веднага потър- си Партията и се включи в активна организационна дей- ност. През есента на 1937 го- дината партийната организа- ция в селото избра Пенчо за секретар. След това той стана секретар на районния комитет. Като неслугонадеж- дин ние, група младежи от селото, бяхме заедно трудо- ващи на турската граница, където се правеше военно- стратегическо шосе. И тук Пенчо продължаваше да ра- боти активно. И тук стана любимец на младежите.

Пенчо бе един от тези, ко- ито високо оценяваха ролята на Отечествения фронт. Ко- гато на проведеното заседа- ние в неговия дом на 22 януа- ри 1943 година в присъствие то на Денчо Георгиев (Тома- та), се постави въпросът за изграждането на комитет, Пенчо беше категоричен: „ня- ма за кога да отлагаме този въпрос“. На това заседание се набелязаха комунистите, които ще влязат в комитета, а също и земеделците, вър- ху които ще се работи за тяхното включване в редо- вете на Отечествения фронт.

Когато през май 1944 годи- на се почувствува застрашен от арест, Пенчо Цонев оста- ви другарката си и съсем- малката си дъщеричка Румян- ка и тргна из дебрите на ле- гендарния Балкан, за да про- дължи жестока битка.

Окръжният комитет на Партията и щабот на Горно- оряховския партизански от- ряд високо оценява комуни- ста Пенчо Цонев и след- като се сформира Еленската партизанска чета, той бе на- значен за неин политкомисар. Като войник на Партията

той загива героически в бой с врага на 7 септември 1944 година, когато изграваха ле- чите на свободата...

Георги МИХАИЛОВ

Името на прекрасния и смел другар Пенчо Цонев (Мойсей), загинал в борба- та за народна свобода, ще живее вечно в сърцата на онези, които имаха щастие то да го познават и работят с него.

С Пенчо се срещнахме в Капиновските гори през 1944 година. Между нас се създаде истинска сърдечна дружба. Беше млад, набит, средна височина, русокос, със сини и умни очи, ведро- славянско лице. Изключител- но скромен и обаятелен. По- лагаше бащински грижи към всички партизани. Всички го обикнаха и зато- ва го избрахме за комисар на Еленската чета.

С появата на партизани- те в Еленския балкан и про- ведените акции в 8 села, фашистите стсрдетоточиха големи войскови сили срещу нас. От друга страна науча- вайки се, че партизаните се- готвят да овладеят село Кон- стантин, властите се упла- шиха и изпратените от тях парламентъори ни заявиха, че предават селото без бой.

Но когато, овладяхме се- лото, синът на отявения фа- шист Патева успява да теле- фомира на жандармерията. Жандармерийската дружина- начело с капитан Джамба- зов, коварно влиза преди- нас в селото. Започна се- лют, неравен бой. Въоръже- ните с модерно оръжие фа- шисти разчитаха, че ние ще преклоним глава пред- тяхната сила и ще се пре- дадем. Но горчиво се лъже- ха. Партизаните в бой и с- най-силния враг не се преда- ват. Тук героически загинаха 6 партизани и едно невинно 14-годишно дете. Между съ- пите жертви бе и нашият боен другар Пенчо Цонев (Мойсей).

Ст. ХАДЖИКРЪСТЕВ
бивш командир на Еленската партизанска чета

ЗА ПЪРВИТЕ КОМСОМОЛСКИ ЗНАМЕНА

Във фонда на Окръжния исторически музей във Вели- ко Търново се съхраняват 6 знамена. Две от тях са на комсомолските организации в селата Сергювец (Първо- майци) и Паскалевец.

Комсомолското дружество в Сергювец през 1921 г. на- съето учредително събрание по предложение на секретаря на партийната организа- ция Давид Ганчев и комсо- молския секретар Стефан Ка- раковеш решават да се изра- боти знаме. Средствата се съ- бират от всички членове на Комсомола. Купуват плат и го предават за ушиване. На него Караковеш нарису- вал емблемите и надписите. За съхранението на знаме- то отговарял комсомолският секретар, който след фаши- сткия преврат на Девети юни 1923 г. го предава на секре- таря на партийната органи- зация.

Със своето знаме, съвме- стно с партийната организа- ция младежите от с. Сергю- вец участвуват в партийния и младежкия събор през есе- на на 1922 г. във Велико Търново. Комсомолското дру- жество, начело със знамето провежда и редица трудови акции за набиране средства за организацията, участвува в първомайските манифес- тации. През 1923 г. след фаши- сткия преврат знамето се съ- хранява от Д. Ганчев, а след неговата смърт от близките му, които на 9. IX. 1944 г. го предават отново на ком- сомолската организация. Зна- мето представлява: двойно- ушит червен сатен с дължи- на 1,09 м и ширина 0,76 м (сн. № 1). На обратната му страна е нарисувана петолъчна зве- зда. В средата на звездата съ- зелен цвят са нарисувани сърп и чук. Над нея в два реда дългообразно е написа- но: „В единството на чука- сърпата и перото е силата на трудещите се“.

Такава е историята на пър- вите младежки знамена във Великотърновски окръг, под- които Партията и Комсомо- лът организираха своите чле- нове и трудещите се на бор- ба против настъпването на фашистката реакция в наша- та страна.

През 1921 г. по решение на организационно събрание се изработва знаме на ком- сомолската организация в с. Паскалевец. Тодор Тодоров Атанасчев бил изтоварен да събере от всички членове на Комсомола средства. През

есента на 1921 г. Т. Атанас- чев купува плат и го преда- ва на Иван Кабианов за ушиване. Владимир Арнау- дов, учител в селото, член и основател на комсомолско- то дружество и Т. Атанас- чев предават ушитото знаме на художник за рисуване. След окончателното изработ- ване на знамето пред клуба на комсомолското дружество в с. Паскалевец се прове- голлям общоселски митинг, на който било развято и черве- ното младежко знаме. На вся- ка трудова акция и първомай- ска манифестация дружество- то излизало със знамето си. То се съхранявало от Радю- слав Тодоров Атанасчев, а след деветоюнския преврат 1923 г. за неговото запазване се грижел Т. Атанасчев, кой- то през 1932 г. го предава на Асен Михалев от Павлике- ни, член на БКП. Поради за- честилите обиски в дома му Ас. Михалев предава знаме- то на Тодор Рачев Лажев от Павликени, който го съх- ранява до 9. IX. 1944 г. След- това го предава отново на Ас. Михалев, който на 11. IX. 1944 г. на общоселско съ- брание в с. Паскалевец връ- ща младежкото знаме на комсомолската организация.

Знамето представлява еди- ничен сатенен плат с винено- червен цвят и размери 1,23 м. дължина и 0,92 м. шири- на. (сн. № 2).

На обратната му страна в- средата е изобразена разто- рена книга, върху която с червени букви е написано „Да живее революционният съ- юз между науката и труда!“ Върху книгата е изобразена работническа ръка, стиснала здраво сърп. Острието на сърпа е обвърнато навътре към книгата. В дясната стра- на на книгата се показват два житни класа.

Такава е историята на пър- вите младежки знамена във Великотърновски окръг, под- които Партията и Комсомо- лът организираха своите чле- нове и трудещите се на бор- ба против настъпването на фашистката реакция в наша- та страна.

Ненчо БОНЕВ

Бригадирки

Анелия МОМЧИЛОВА

Антоанета РАШКОВА

Детелина АНДРЕЕВА

Август. Смениха се младе- жите в полето край траис- портните ленти в консервни- те комбинати, на строителни- те обекти. Но едни и същи пламъци гори в сърцата им, едни и същи знамена се ве- ят в редиците, едни и същи песни пеят комсомолците.

И се срещаме с радостта от първите успехи...

Анелия Момчилова и Ан- тоанета Рашкова. Шастливия съпаденият ме карат да пи- ша за двете едновременно. Тези усмихнати момичета ще бъдат в I курс на Електро- техникума в Горна Оряхови- ца. Сега работят в ДКК „Па- найот Цвиев“. Приятелки, и двете отличнички и двете- волейболистки, и двете първи в работата. До- като Анелия обели своите 120 кг домати, в другия цех Анто- анета нарежда 480 буркана краставици. А това „и две- те“, те ми го наложиха. Из- викаха ги от различни поме- щения, мислех че може би- едвам се познават...

Анелия ме изненада с това „и двете“ в мажко приприя- то си стегнато изложение — по комсомолски, когато много- то думи са излишни.

С усмивка, с весели очи ви- гледа четният командир от средношколска бригада „Пе- ньо Пенев“ към „Булгарлоза“, Павликени — Детелина Андре- ева. До момента на моя въ- прос — почти към края на работното време — 42 шайги наредени домати за износ. Но не нормата е единствената гри- жа на един четен командир. Той трябва добре да води еже- дневна статистика за изпъ- лнението на нормите — Отго- ворно! Но отговорността е- приятно бреме, когато се тру- дят добре, когато около се- бе си имаш приятели, когато- всяка сутрин поздравяваш за- едно с тях новия ден в бодро- то: „Страх за родината!“

Марина КЕФИРОВА

НЕ САМО ПО НЯКОИ ПОКАЗАТЕЛИ, А КОМПЛЕКСНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА!

Растежът на промишлеността в окръга се изчисли още едно стъпало по пътя на възхода. Плановите задачи за шестмесечното в основни линии са преизпълнени като са осигурени високи темпове. Произведената обща промишлена продукция е с 3,2 на сто по-голяма от предвидената по насрещния план и с 4,7 на сто от държавния. Производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал е с 4,1 на сто по-висока от планираната и надхвърля предвидения средногодишен темп, а планът за обществения производствено-изводствения персонал е надминат с 4,7 на сто. По-висока от планираната е и шестмесечната заплата, а в сравнение със същия период на миналата година е с 34 лева по-голяма. Сто лева стокопа продукция струва с 58 стотинки по-евтино от предвидената по плана. Преизпълнени са плановите за печалбата, дадена върху оборота; повишена е ефективността на основните фондове, увеличена е рентабилността и пр.

Тези данни обаче са изразители на една голяма съвкупност от предприятия и резултати, зад които се крият слабостите на някои колективи. Обикнове-

но се отделя най-голямо внимание на изпълнението на обемните показатели. Наистина целта е да се увеличи промишлената продукция, но някои слаботочката дотук. А оценъчните показатели? Нали от тях проличава колко струва на обществото тази продукция, какво е нейното качество, как се използват средствата за производството. От 103 държавни и кооперативни промишлени предприятия, които ги изпълнява шестмесечния план за обема на продукцията, 4 не изпълниха плана за производствено-изводствения персонал на труда, а 30 за обществения производствено-изводствения персонал на труда, 47 не осигуриха планираната заплата на едно лице от промишлено-производствения персонал, 34 не изпълниха плана за печалбата, 20 внесоха в приход на държавата по-малко от планирания им данък върху оборота, 28 са изплатили в повече от плана данък върху производствения оборот, 46 намаляха плановата рентабилност, някои влошиха качеството на продукцията и допуснаха увеличение на брака.

За какво ни говорят всички тези примери? Че още има ръководители, които продължават да работят по старому, без задълбочаване в проблемите. Те не спомгат за развитието на предприятията. И през юли има несполуки в работата на много предприятия и то в период, в който трябва да мобилизират колективите не само за осигуряване на годишния план, но и за разкритие на допълнителни резерви.

Неизпълнението на плана за производствено-изводствения персонал на труда са само ЕТЗ „Янтра“, ДДЗ „Д. Благоев“, Горско то стопанство — Горна Оряховица и ТПК „Пчела“, а 47 предприятия не изпълниха плана за средната работна заплата. Това показва необвързаността на промишлената продукция с фонд „Работна заплата“, предвидено в резултат на своеволие променяне структурата на издължителна пел изпъление на плана за обема.

Двадесет и шест предприятия, между които За водът за радиоприемници, Заводът за автоматични звони, керамичният завод „Бъдеще“, не изпълняват плана за обществената производствено-изводствения персонал на труда, а изпълняват индивидуалната производствено-изводствения персонал на труда (на база обща промишлена продукция). Това говори за стремеж във всички случаи да се преизпълнява планът за обема, без да се съобразява плановата нормативна структура и създаването на общ доход.

Изпълнението на плана за печалбата или данък оборота е своеобразно подхранване на нашата икономика.

ПРОДАВАМ кола „Рено-Дофин“, запазена с резервни части. Велико Търново, телефон 2-25-87 — след 17 часа.

ПРОДАВАМ къща в Лисковец. Справка — „Оборище“ 13.

номина, а неизпълнението на тези показатели спъва разширеното производство на страната. За много ръководители данъкът върху производствения фонд не е оказал своето въздействие, тъй като има предприятия, наднесли та към с 40—50 процента в повече от плана. Вероятно голяма част от фондовете, за които се плаща данък, са замразени средства и машини, от които съществено се чувства остра нужда другаде.

Показателите за себестойността и рентабилността са концентриран израз на цялостната работа на предприятията. Тук също са налице неблагоприятни. Някои предприятия снижиха себестойността на стоковата продукция, но след анализа се установява, че

това не е в резултат на по-добре в работата, а на изменение на асортимента или от изменение цените на готовата продукция и на материалите.

По всички тези въпроси могат да се дават най-различни обяснения и често пъти причините се оказват все „обективни“, обаче това не е така. На цялостно изпълнение на плана трябва да се гледа като на важна държавна и партийна задача. Да се чувствуват, че всяко предприятие е част от общата верига и скъсането там, където то заема място, може да нанес големи щети на народното стопанство. Необходимо е комплексно изпълнение на всички задачи.

Атанас ПЕТКОВ
началник на Окръжното статистическо управление

Сломан от миналото е тежният непосилен труд за работниците, заети в производството на тухли. Сега трудът на тях хора е приятен и лек, благодарение на машините, които станали първостепенни по мощност. Ето, за това най-красноречиво говорят двете снимки, направени в новия завод на ОХЗ „Бъдеще“ — Бутоло. Тук всяко едно последната операция се извършва механично.

На смяна е мотокаристът Иван Радионов, който с помощта на мотокара си за една смяна успява да извади меха-

низирани от пешите и подредени на стиф около 80-85 пакета с тухли (всеки пакет е съставен от по 820 тухли).

А тези сръчни жени с бели престилки са наредените от бригадата на Цветан Богданов. В рамките на един работен ден те нареждат 16—17 вагончета или това прави около 100 000 наредени тухли само за осем часа... И така е на всяко работно място в тухларския завод — човекът командва сложната техника.

Николай КАЧАКОВ

Хранителната промишленост — прогноза за бъдещето

Как се развива сътрудничеството между страните-членки на СИВ в областта на хранителната промишленост? Да отговорим на този въпрос помолимме Теодор КАЛИНОВ — завеждащ отдела за хранителна промишленост на секретариата на СИВ.

Една от задачите на учениците от социалистическите страни, записана в Комплексната програма на СИВ, е повишаването на хранителната ценност на продуктите. В НРБ въз основа на Софийския научен център по хранителна промишленост се създаден координационен център на СИВ, който обединява усилията на специалистите в тази област.

Какви критерии трябва да се сложат в основата на рационалното хранене? За своята нормална жизнена дейност човекът се нуждае не само от определено количество енергия, не само от определено количество белтъчини, магнезий и витамини, но и от цяла редица компоненти на храненето. Затова е изгодна всяка производствена дейност, която е насочена към производството на продукти, които са богати на енергия, белтъчини, витамини и минерали. В СССР и Полша, Чехословакия, които произвеждат белтъчини, като за селамите, а ГДР — мазнини, каталитизатори. Освен това Полша ще се специализира в производството на мазнини за замаяна на какаово масло, а Съветският съюз — в производството на лимонена киселина. Едновременно с това се обсъжда предложение на СССР за съвместно изграждане на завод за производството на лимонена киселина в Съветския съюз. Мощността на предприятието — 10 000 тона годишно — ще задоволява напълно потребностите на всички страни от СИВ от този важен продукт.

В хранителната промишленост често се допират много сфери на народното стопанство — селското стопанство и машиностроението, химията и транспортът... Често тези въпроси излизат извън рамките на една постоянна комисиция и се налага да бъдат създавани междоотраслови работни групи. Именно такава група е организирана сега при секретариата на СИВ. Нейната цел е да внедри така наречената „междоотраслова хладилна верига“, организирана по единни норми и правила, с използването на най-новите постижения в хладилната техника. Сега тази система се разработва подробно от голяма група специалисти.

Скоро ще започне обсъждането на още едно интересно предложение: създаването на междоотраслов стопанско обединение с условното име „Интерстуд“. То би могло да поеме ролята на организатор на многостранното сътрудничество в областта на производството на хладилни съоръжения и хладилен транспорт.

Всеки ден границите на социалистическите страни се пресичат от стотици железопътни вагони, товарни коли и самолети. Превозват се български домати и унгарски вина, на далечни международни рейсове тръгват бонбони, произведени в Румъния, риба уловена в съветския морета, чешко пиво и полски

кокошки. Става оживен обмен на хранителни стоки. И да не забравяме, че последна роля играе в тази насока тарата.

Повиши се ролята на такъв съвременен опаковъчен материал, като стайнола-найлон и полистирол.

Много важни са и просите за стандартизацията и унификацията на тарата. В това отношение вече има известни постижения. Например Съветският съюз вече използва някои видове „чужди“ бутилки като по този начин икономисва толкова средства, колкото биха били необходими за построяването на осем за

вода с мощност по 100 милиона бутилки годишно. В скоро време ще се произвеждат по единен образец консервни кутии и пластмасови каси за бутилки. Разработва се проект за унифициране на стъклени буркани. Освен това в Института по стандартизация при СИВ се създава единна международна система за мерите на тарата.

...Не толкова отдавна в Пловдив се състоя поредното заседание на Постоянната комисиция на СИВ по хранителната промишленост. Делегатите на осемте социалистически страни обсъдиха въпросите за реализацията на Комплексната програма. На кръглата маса за преговори бе обсъдено по-нататъшното развитие на хранителната промишленост.

Ю. АКИМОВ

Автостопанство „Товарни превози“

— Велико Търново

търси

да назначи:

ДВАМА БАГЕРИСТИ на бегер 43 и бегер „Веларус“. Заплата по штат.

ДЕСЕТ ШОФЬОРИ

за товари автомобили от Ш-ти до I-ти клас. Заплащане по сделно-премиалната емс тема.

Постъпване веднага.

Иззоването от населеното място до града и обратно е за сметка на Автостопанството.

Справка — в „Личен състав“ на телефон 2-38-46.

2—1

ДСО „Мототехника и автосервиз“

— клон Ловеч

уведомява

всички свои клиенти, че единственият в страната ни магазин за стари марки моторни превозни средства: „Аво-спорт“, „Аво-турист“, „Панония“, „Дунавия“, „К-55“, „К-58“, „Иж“, „Жилера“, „Ява-555“ и 551, „Симеон-СР — 1“, „Ифа“ (МЗ) — 125, „Капитан“, „Мо-сквич“ 402, „Шкода-1201“ — бърз — 900, продава резервни части с 50 до 80 на сто преоценени.

Магазинът работи с колетна търговия с наложен платеж. Достатъчно е само да външете точното наименование на резервната част и вашия пълен адрес и ще получите желаната от вас стока.

Магазинът работи редовно от 1. VIII. 1972 година и се намира на адрес: с. Българене, окръг Плевенски, телефон — на същия адрес (без номер).

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

Завод за горивна техника „Металургия“

— Горна Оряховица

и ма

важните длъжности за

ТРИМА ОБЩИ РАБОТНИЦИ

към складовите за материали при отдел „Материално-техническо снабдяване“ на завода. Заплащане съгласно штатното разписание. За справки се отнасят на телефон 4-14-20, отдела „Материално-техническо снабдяване“.

5—7

Двойно увеличен стокооборот

На тъй наречения „Втори километър“ край с. Овча могила, където се пресичат пътищата Плевен — Русе и Павликени — Свищов по тритебелната кооперация още преди няколко години работата не вървеше добре, поради което се изредиха няколко търговски работници. Но от две години отговорник на обекта стана Йордан Крумов, а готвачка е неговата съпруга Елена. По-степенно заведението си извоюва авторитет с предлаганата чорба от риба и пържена риба. Докогато се разрабта работата само в сравнение с миналата година показва фактът, че дневният стокооборот от 50—60 лв. се увеличи на 120—150 лева.

Предприемчивите търговски работници тази пролет засяха в близост с павилион на различни зеленчуци и сега приготвят от тях пресни салати. Вече това създала голям интерес и заведението е все повече посещавано.

Петър ПАНЧЕВ

Средно общообразователно спортно училище — Велико Търново

уведомява

3 ХАРАКТЕРИСТИКА ОТ УЧИЛИЩЕТО

Споп за подаване документи е 25 август.

Приемните изпити ще се провеждат на 4 и 5. IX. на градския стадион в гр. Велико Търново от 8 часа.

Нормативите за изпитите се намират в канцеларията на училището „Бачо Киро“ (тел. 2-04-32). На всички приети се осигурява безплатна храна и обмиване.

Завършилите спортното училище имат право да кандидатстват във всички висши учебни заведения.

3—2

- всички интересуваша се, че за учебната 1972—73 година ще приемат приемни изпити за набиране ученици в V клас както следва:
1. ЛЕКА АТЛЕТИКА — момчета и момичета — 25 места
 2. СПОРТНА ГИМНАСТИКА — момчета и момичета — 18 места
 3. ВОРВА — момчета — 25 места
 4. БАСКЕТБОЛ — момчета и момичета — 25 места
 5. Художествена гимнастика — 7 места

Подаяват се следните документи:

1. МОЛБА
2. УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЗАВЪРШЕН IV КЛАС С УСПЕХ НАЙМАЛКО ДОБЪР (4)
3. АКТ ЗА РАЖДАНЕ
4. МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО

Петър ГЕНКОВ

Сред семейството на Анатолий Кепкало

(Продължение от брой 98)

Недалеч от Полтава се намират курортна местност, по която са разположени малките скромни дачи на полтавчани. Тук има и почивен дом за трудещите се, пред които не трябва да говорим за гери, а за Лайпциг. След беседата бяхме поканили на вечеря от управителя на станцията Героя на Съветския съюз Петушков. На тая приятелска маса, отрупана по украински с разнообразни откусни покусни ястия беше се настанала задушността. Срещи мен седеше Герой на Съветския съюз и аз търсех възможност да вляза в разговор с него. Но един от тостове те бе вдигнат в негова чест с молба да ни разкаже как е бомбардирал пръв Берлин. Вече нямаше начин за отклонение на молбите ни и все тъй весело усмихнат, както пийваше и се шегуваше Петушков дори малко стеснително започна: „Беше 1942 година. Немците се намираха край Москва. В един от тях съблоници дни нашата въздушна ескадрила се реши на безумно смел риск — да достигне до Берлин и го бомбардира. При невероятни трудности и изпитания ние достигнахме през нощта немската столица, околностите на която не бяха затъмнени, тъй като немците никога не са очаквали бомбардировка от наша страна и представяваха отлична цел. Пуснахме бомбите и преследвани от немските изстребители и зенитна артилерия се завърнахме на нашата територия. Когато самолетът ми се приземи, на него аз наброих 230 дупки, но както виждате съм още жив и здрав. Когато на шата преса съобщи за бомбардировката на Берлин, немците опровергаха съобщението, като твърдяха, че тя е извършена от заподозрени съюзници. Тяхна си работа. Героят на Съветския съюз Петушков веднага премина на друга тема, сякаш бе го

тежело от Ветеринарно-зоотехнически техникум, където зам. директорът на техникума Никола Пойдеменко, известен поет в областта, прочете специално написано за целта стихотворение, посветено на съветско-българската дружба, което завърши така:

„Ако не живееш край Диканка, бих живял единствено в България.“

Когато той завърши развълнуван стихотворението, ние го грабнахме в нашите прегръдки, а огромната зала гърмеше от ръкопляскания. Не мога да тръгна от Диканка, ако не спомена за оня изключителен обяд, който бе устроен специално за нас под върбите до една бистра стъп на рекичка, където пяхме български и украински песни. Шашниците идваха горещи на право от огъня, питиетата се вадеха от сандъка с лед, а думите извираха от сърцето — бистри като небето над нас. Дойде такъв момент, когато започнах да се съмнявам дали ще можем да посрещем така сърдечно у нас домакините си и изразих това съмнение. Но секретарят на районния комитет Владимир Петренко душата на тая компания ме прекъсна с думите: „Аз съм бивал два пъти в България и зная как умеят да посрещат българите“.

Той беше човек с широки интереси, говореше за красотата на Търновград, познаваше удивително нашата история, душата на българина.

Чудно ли е, че след такава среща, когато дойде време за раздяла и не намирахме думи да изразим онова силно вътрешно чувство, бликнало в нас, ние стискахме ръцете си до спояване и само очите ни говореха...

Имах чувството, че всяка наша среща е продължение на кулминацията, от която започваше гостоприемството на полтавчани. Тук нямаше режисирани приеми, официалности, робуване на етикетация, а гостоприемство по украински. Шастлив съм, че имах възможност да присъствувам на срещи на най-висока област на равнище, да бъда в семействата на интелигентни, да попадна в средата на предсдателни на колхозни и в дома на един механизатор, за който искам да разкажа.

Анатолий Кепкало от село Велики Солоници разтвори широко вратите на своя дом и през малкото затревено дворче влязохме в гостната — където ни чакаше маса, отрупана с изобилието на селския труд. Типична украинска къща, строена след войната, без излишно разточителство, но с всичко необходимо за едно семейство. Приятно ме изненада големият вкус, с който бе подредено жилището. На стените висяха репродукции от картини на Перов, Васнецов и Шишкин.

Тук, разбира се, имаше дял и на чертата на домакините Рита, ученичка в художествено-театралното училище в Одеса. Нашата домакиня бе завършила техникум за механизатори, след което бе останал да работи в колхоза.

На вечерята, както става и у нас, бяха дошли съседите на Кепкало. Звучаха се и в стаята бе полумрак. На масе току-посред ремонт на електрическата мрежа, но това не пречеше на задушения разговор около масата. Домакиня, едър украинец със слънчево лице, обурено от степните ветрове, наля чашки те със „Старка“ и вдигна тост за нашата дружба. Думите бяха обикновени, но са мата обстановка ги напълни с богато емоционално съдържание. В тоя миг стана нещо съвсем случайно — светна лампите. Може ли в такъв миг да не се изпият чашките до дъно?

Домакинята донесе оня немен за такъв случай ба и го подаде на Анатолий. Стаята се напълни с музика и народни украински песни, за които Горки казва, че са „апофеоз на красотата“. Пееше Ефросиня Субота, съседка на домакините, преминала като медицинска сестра от Велики Солоници до Берлин и от Берлин до Далечния Изток, пееше спътникът й — инвалидът от Отечествената война Алексей Холява, пееше с голямо настроение и Николай Деревенко, минал по дългите пътища на войната. За разведяване излязохме в китното дворче сред отрупаните с плод вишни. Подхвапахме разговор с ентузиазирания шебобец Николай Деревенко. Стана дума за войната. Моментално на

строението на Николай се промени. Видях как очите му се напълниха със слъзи и със задавен глас той каза: „Не искам да говоря за войната. Четири години съм пил нейната горчилка...“ И замълча.

Войната отдавна бе отминала, но тя живееше в душата на тия хора и само при нейното споменаване, ужасите оживяваха и помрачаваха най-светлите минути.

Тая среща в дома на Ана толий остана незабравима за мен и с това, че когато станахме от масата, по двора вятър, по жадната земя зашурука оня дълбокоочакван блягодатен дъжд, за който често ставаше дума в разговорите ни. Безкрайна беше радостта на нашите домакини от този дъжд. Тяхната оня към нас търсеше повод да го свърже с нашето идване тук. На двора, под хладните дъждовни струни ние се прегървахме, разляла и, както навсякъде, не можехме да се откъснем от прегръдките на тия мили до слъзи хора.

Знаех предварително, че съветските хора умеят да посрещат, но това, което видях и почувствах в Полтава надхвърли границите на очакването. Всяка среща и раздяла беше своеобразна и красива по своему, ако щете дори и по своето местонахождение. Ако веднъж бивахме край ре

ката, друг път в самия завод, трети път в луксозен ресторант. Прощаването ни с Полтавска област обаче стана на една сечестата поляна сред старата дъбова гора край Чернухи, която може би беше върхът на гостоприемството и сърдечността. Не, боя се да степенувам гостоприемството в тая област! Тук за последен път се убедих в любовта на съветските хора към нас българите. И когато те ни наричат братя, изпълват тази дума с цялото си съдържание.

Близко сто километра летяха след нас към Киев колите на нашите изпращачи, начело със секретаря на районния комитет на партията Григорий Сторожко. Слизаме и пак (каквахте и все не можехме да се разделим).

Такива аз видях побратимите наши полтавчани в градовете и селата, в колхозите и заводите — по цялата Полтавска земя, която е късче от оная велика страна, която стои зад гърба ни в дни на радости и беди.

След всичко това мога ли да кажа, че съм вилнял Полтава, че съм почувствувал частичка от духа на украинския народ, че съм оставил приятелите на тая земя, за които ми е тъжно и които ще се помъчат да посрещнат у нас, както те ме научиха.

Христо МЕДНИКАРОВ

Нови стихове

НЕОБХОДИМОСТ

Все трябва някой да остане при тези слънчеви жита, зърната падащи да хванат и хвърли с обич във пръстта.

Във топлина земя да сложи за кратък сън до пролетта, когато меки Коловози юзди опъват в утринта.

Когато тръпнените устия на маранята в сенките се спрат от полята будни, където птиците зоват.

Където в бързото начало на всеки корен, звук и цвят природата край мен повтаря отново своя кръговрат.

Все някой трябва да остане при тези слънчеви жита, зърната падащи да хванат и тръгне с тяхната съдба.

Пенчо ЛУНДЖЕВ

Здравей, стар и добър акордеон!

Тези, които са гледали старите френски филми, като по пулярния навремето в СССР „Под покривите на Париж“, разбира се, помнят очарованието, което носеше със себе си музиката на тези ленти и особено лиричните песни, изпълнявани на акордеон. Ритмичите от 50-те и 60-те години изместваха акордеона. Но хората имаха нужда от един малък инструмент за аккомпанямент на солови изпълнения, от компактно и мобилно „музикално сандъче“, което може да се вземе на вечеринка или на пикник... Краят на 60-те и началото на 70-те години станаха свидетели на истинско нашествие на китарите във Франция. В ентусиазирани кафенета, ношните барове, на студентските вечеринки и край палатките на туристите зазвучаха ритмични китарни фирмите, произвеждащи, електронни съоръжения, видяха и тук една връзка за разширяване на своя пазар. Към китарата бяха приклучени плурировете, кабелите, които привързаха този ентусиазирания инструмент към електронните усилватели и така повишиха цената на това шестструнно удоволствие десетки пъти и същевременно отвориха на китарата пътя към широката естрада, измествайки от мода традиционния джаз-оркестър. Фирмите, произвеждащи китарни и електрически усилватели, съвсем доскоро бяха в своята златна ера. Но както става почти винаги, бизнесът изтръгна сърцето на китарата и го замени с електронно, което окончателно погуби душата на този народен инструмент. Като става инструмент на професионалистите и оркестрите за печалба на франкове, фунтове и долари, китарата загуби своята душевност и простота. Китарният пазар се насити и пренасити.

Дойде ред на поредния „кумир“. Във Франция този избор вече е направен. Акордеонът! Рекламата и критиките бързо почиства акордеона от етикетата „старомодно“.

Вестникарските информации от конкурсите на акордеонистите звучат: „Ако можете да видите техните лица, когато засвири акордеонът! Всички се усмихваха. Въпреки дъжда, акордеонът пред

извикваше радостни усмивки. Той накарал хората да се смеят от щастие: слушайки акордеона, не можеш да се сърдиш...“

Още от самото начало бе взето такова темпо, че никой няма да се учуди, ако към края на този сезон Европа полудее по акордеона. Парижката телевизия отдели много часове за предаване на концерти на акордеонисти. Вестниците съобщават с уловостие, че даже някои министри през свободното си време обичат да свирят на акордеон.

Вече се появиха първите кралци и идоли на акордеона. Един от тях е Едуард Дюло, президент на бързо нарастващата асоциация на акордеонистите, който дава три пъти седмично концерти по радиото и един път по телевизията.

Акордеонът набира темпо. Във Франция се провежда първият международен фестивал на акордеонистите. Все по-често от верандите на парижките кафенета се разнасят звуците на акордеона, по кръстовищата ученици изпълняват пеат с аккомпанямент на акордеон народни песни, той звучи и в работничките квартали на Париж. И, слушайки музика, не ти се иска да мислиш за „индустриална мода“ и нейните магнати. Приятно завършване, добър, стар акордеон!

Ф. ЛОСЕВ
АПНПЪРВА КОПКА
НА ДЕТСКИ ДОМ

Тия дни бе направена първата копка на новия детски дом в с. Ореш, в който ще бъдат настанени децата на работници, служители и кооператори от селото.

Строителството на обекта е предадено на бригадата на Иван Панов, която обеща да предаде обекта една година предсрочно.

Александър КОПОВЕВ

В събота:

ОЧАКВАМЕ ДОСТОЙНО
ПРЕДСТАВЯНЕ

До вдигането на флага на 50-ия юбилеен футболен шампионат остават само два дни. Хилядите почитатели на кръглата топка отново ще изпълнят стадионите с онези вечна надежда за красиви и съдържателни игри. Нашите футболисти все още са дължници в то ва отношение, затова нека се надяваме, че през новия шампионат ще бъдем свидетели на тяхното пораснало майсторство, на истински футболни двубои.

Представителят на Великото Търново и на окръга в семейството на големия футбол, също се готви за предстоящото първенство. И ние, съветските футболисти, не сме останали без контролни срещи и тренировките потвърждават, че те очакват от своя отбор подобрена игра и достойно представяне в новия шампионат. За това съпоставяват всички условия и нека вярваме, че още

в първия мач в събота в Шумен срещу тамошния „Волон“, тези очаквания ще се потвърдят.

В лагера на „виолетовите“ и последните дни от летната пауза се използват за повишаване на физическата издръжливост и спортно-техническото майсторство. В новото първенство няма да се разчита на имена, а на колективна, на онези силотен и бляк колектив, който е изправил не един път стадионите на крака.

В представителния отбор ще намират място само съветските таланти в добра спортно-техническа форма, състезатели, които са подготвени си са доказали, че заслужават да защитават цветовете на „Етър“.

В продължаващите интензивни тренировки всички проявяват достатъчно старание и са в добро функционално състояние. Новото изпълнение — Ив. Петров, Н. Вълчков и Л. Михайлов все повече намират общ език с колективна и по всяка вероятност още в първия мач ще се разчита на някои от тях.

Всички състезатели разбират, че срещу „новака“ в групата няма да бъде никак лесно, но очакват първия мач спокойно, без подценяване или фаворизиране на противника, с желани за добро представяне.

Футболистите на „Етър“ са се представили достойно в срещи с далеч по-renomирани противници. Нека се надяваме, че и сега те ще защитят достойно футболния престиж на старопроестния град и ще зарадват хилядите свои привърженици.

Последна
проверка

Вчера в Горна Оряховица на стадион „Д. Дюлгеров“ отборът на „Етър“ има последната си проверка пред новия футболен сезон. В контролен мач с местния „Локомотив“ бяха изпробвани почти всички състезатели, което ще позволи на треньорите да направят своя окончателен избор за събота. След другарска и коректна игра срещата завърши без да бъде отбелязан гол — 0:0.

(Соб. инф.)

Спортното съдружие
„България — СССР“

Първите политически представители на съветския спорт в България станаха футболите на московския „Спартак“. Ето какво пише за заслужил майстор на спорта Андрей Старостин в книгата си „Големият футбол“ за първите срещи на съветските и българските футболисти: „През август 1940 г. се състои първата среща на футболните на СССР с футболните на България... Премиерът това аз бих обиколил много страни. И, където и да пристигнахме, навсякъде бяха кноветите хора ни посрещали с възторжено. Но срещата, която имаме в България, надмина всички ни очаквания...“

Българо-съветските спортни връзки се изкачиха на ново стъпало в своето развитие през годините на народната власт. И отново първи се срещнаха футболните, отнакъв „Торпедо“ — Москва, а след това софийският „Локомотив“.

На празниците на физкултурата в София през 1947, 1948 и 1949 г. пристигаха най-силните спортисти от СССР, в това число като участници в празниците Йосиф Бердиев, Галина Урбанович, Галина Белчева, София Подзудова.

Вolleyболистите, баскетболистите, лекоатлетите, борците, боксърите и гимнастите на СССР и България са се срещали неведнъж и на

състезания, и на тренировки, съветват се, споделят опита си. В редния спортное съдружие срещи доприносоха голяма полза на нашите български приятели, а в други, като например борбата, много ценни неща бяха възприети от съветските спортисти.

Много български треньори получиха специалното си образование в Съветския съюз. Достатъчно е да назовем имената на Методи Христофоров, Веселин Темков, Крум Милев, Стоян Орманджиев, Ас парух Ангелов, Никола Атанасов, Манол Манолов...

Интензивната обмяна на информация между двете страни непрекъснато се разширява. Расте и броят на двустранните срещи. Само през тази година вече са проведени или ще се проведат срещи между представителите на СССР и България по лека атлетика, плуване, спортна и художествена гимнастика, академично гребане, кану, борба свободен и класически стил, джудо, бокс, колезене, акробатика, волейбол, баскетбол, конен спорт, модерен петобой, тенис, ветроходство, футбол, ски.

Без съмнение тези срещи ще помогнат за по-нататъшния полет на спорта в двете братски страни и за укрепването на нашето спортно съдружие.

Ю. ЛУКАШИН
АПН

ЖИВОТ СРЕД КНИГИ И ХОРА

Няколко приятно и топло чувство ме отведоха винаги в библиотеката на ДП. Дори в дните, когато не бяха зам, да връщам книги или да вземам нови. Няколко размени думи, един разговор с винаги внимателната и отзивчива библиотечкара Вера Ковачева или „лея Вера“, както с обич я наричат днешта, са интересни и полезни.

Винаги в библиотеката заварвам деца — със синьотни от книги в ръце, добродушни помощници или просто дошли да разкажат като на близък човек за училище, за летния пионерски лагер. За варвам сладкодумни пенсионери с остроумията им. Лея Вера е весел и сърдечен човек. Тя е първата, която със загриженост и компетентност ще те насочи към нужната научна или художествена литература, ще избере най-хубавото стихотворение за празника, ще препоръча подходяща за възрастта и интересите книга, ще те посъветва.

А тая самата винаги е затрупана с работа. Не е лесно да се грижиш за близо 40 000 книги, да следиш и закупуваш новозлязалата по-важна литература, да обслужваш хората и едновременно с това да извършваш куп общоползена културна работа. Репетициите на битовия хор чакат нейната организация, всяко едно мероприятие на женската просто не може да мине без нея, четенията на литературната група всеки четвъртък и още какво ли не...

Много отговорност и много задължения. Хора и книги, гери и хора. Съдържанието на един обикновен работен ден, често дълг и напрегнат. Но хубав.

— Аз обичам професията си! — ми каза тя. И знам, че това чувство е в сърцето ти, лея Вера! Как иначе да си обясня, че за 24 години не си помисляла нито веднъж да сменши работата си.

А често се случват захсънения вечер, пътувания със съставите на Дома, изготвяне на доклади... Постоянно си нужна на някого. И на Вера, разбира се, своята малка ученичка, която с право се сърди, че рядко си при нея.

Службене дълг или призвание? Разбира се, и двете. Но тая обич към професията е над всичко. Та нали тя до несе и голямото отличие в живота ти — ордена „Кирил и Методий“.

Хубаво е това вечно съжителство с хора и книги. То прави живота ти пълен, съдържателен. А тия, които те познават, ще идват винаги при теб с онова топло, сърдечно чувство, което и сега ме е напълнило цялата.

Донка ХРИСТОВА

ПРОДАВАМ къща, Велико Търново, ул. „Гурко“ 46 — Георги ева.

ПРОДАВАМ „Москвич-408“ — И — Никуп, Великотърновско — Михал Андреев. 2-1

Телевизия

ЧЕТВЪРТЪК — 17 АВГУСТ

10.30 — Новини; 10.35 — За красота и хармонично тяло; 10.40 — В света на животните; 11.00 — Атлас; 11.30 — Забавни мелодии; 12.00 — Информационен дневник; 17.00 — Програма за чуждестранните туристи по Черноморието „Лето-72“ (на английски език); 18.30 — Новини; 18.40 — Дневник на съвременниците; 18.50 — Нащан омадежки конкурс „60 години младежки революционен движени в България“; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Лека нощ, деца; 20.40 — Цикъл „Господари без маски“; „Вашингтонски идеал“ — коментира проф. В. Зорин; 21.05 — „Братя Василев“ — творческия портрет; 22.25 — Новини

ПЕΤΥΚ — 18 АВГУСТ

10.30 — Новини; 10.35 — За красота и хармонично тяло; 10.40 — „Дупичка“ — тв новела; 11.05 — Мелодия на мислите; 12.00 — Информационен дневник; 17.00 — Програма за чуждестранните туристи по Черноморието „Лето-72“ (на руски език);

ПРОГРАМА НА ЦЕНТРАЛНАТА СЪВЕТСКА ТЕЛЕВИЗИЯ